

Ιωάννα Σεμένογλου

19,03 – 1η στους Χημικούς Μηχανικούς ΕΜΠ

Α' Τοσίτσειο Λύκειο Εκάλης

Στην Ελλάδα
ο καθένας δρα μόνος του,
βάζοντας στην άκρη
τη συλλογικότητα

Πώς αισθάνεσαι που μπήκες πρώτη στους Χημικούς Μηχανικούς;

Ανεξάρτητα από την πρωτιά, για να μπεις στη Σχολή που θέλεις χρειάζεται προσπάθεια. Γενικά πάντως δεν έκανα υπερβολές. Ακολουθούσα ένα πρόγραμμα, μπορεί να ήταν και 3 ώρες την ημέρα, αλλά θα καθόμουν να διαβάσω και θα διάβαζα. Δεν θα με αποσπούσε τίποτα. Αυτό ήταν αρκετό. Το καθημερινό και συστηματικό διάβασμα μου έφτανε.

Η επιβράβευση για την πρώτη θέση έρχεται και από τους φίλους, που το χαίρονται. Στην παρέα είχαμε κι άλλες επιτυχίες και έτσι υπάρχουν και αρκετά κεράσματα!

Τι είναι ακριβώς οι Χημικοί Μηχανικοί;

Η ιδιότητά τους έχει να κάνει αφενός με τη Χημεία, που έχει διάφορες παραμέτρους: τρόφιμα, βιομηχανίες, ακόμη και εκπαίδευση, και αφετέρου ως μηχανικοί μπορούν να εργαστούν και στον χώρο των κατασκευών.

Προσωπικά επέλεξα αυτή τη Σχολή επειδή από μικρή μου άρεσε η Χημεία και επειδή το πτυχίο του Μετσόβιου Πολυτεχνείου μετράει περισσότερο από του Χημικού τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών. Επίσης με επηρέασε ο αδελφός μου που είναι στους Ηλεκτρολόγους Μηχανικούς και, σε γενικές γραμμές, είναι ευχαριστημένος από τις σπουδές στο Πολυτεχνείο.

Έχεις σκεφτεί καθόλου τη μελλοντική σου εξέλιξη;

Αυτή τη στιγμή σκέφτομαι ότι θα ήθελα να στραφώ προς τα τρόφιμα, αλλά αφήνω ανοιχτό το ενδεχόμενο να αλλιάξουν τα ενδιαφέροντά μου.

Τι σου αρέσει στη χημεία τροφίμων;

Το ενδιαφέρον μου ξύπνησε με αφορμή το Παναρσακειακό Συνέδριο Χημείας, που ήταν το πρώτο που διοργάνωσε το Αρσακείο, όπου παρουσιάσαμε μια εργασία πάνω στα συστατικά των τροφίμων. Ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία, μια συλλογική προσπάθεια όλων των Αρσακείων Γυμνασίων και Λυκείων, στην οποία συμμετείχαν πάρα πολλά παιδιά με τους καθηγητές που τα βοήθησαν. Γνωρίσαμε ανθρώπους του χώρου της χημείας, είδαμε διάφορα πειράματα.

Σκέφτεσαι να προσανατολιστείς προς την έρευνα ή σε κάποια επαγγελματική δραστηριότητα σε εταιρεία ή κάποια βιομηχανία;

Θα προτιμούσα να δουλέψω σε εργαστήρια, είτε στη βιομηχανία είτε σε αμιγή έρευνα.

Τι γνώμη έχεις για την παρέμβαση της τεχνολογίας στα τρόφιμα;

Έχω διαβάσει λίγο, αλλά είμαι ακόμα στα βασικά για να έχω άποψη. Αν μπω τελικά σ' αυτό τον τομέα θα με ενδιέφερε να ερευνήσω το θέμα, ώστε να καταλάβω αν είναι πραγματικά βλαβερά αυτά τα τρόφιμα ή απλώς ανησυχούμε για έναν μύθο που καλλιεργείται.

Βλέπεις το μέλλον σου στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό;

Η Ιωάννα στην αγαπημένη της ενασχόληση, το μπάσκετ

Πρώτος μου στόχος είναι να τελειώσω εδώ τις σπουδές και μετά να βρω ένα καλό μεταπτυχιακό και αναλόγως θα κινηθώ, είτε εδώ είτε έξω. Λόγω της κρίσης που υπάρχει, πολλοί νέοι φεύγουν στο εξωτερικό για να βρουν δουλειά. Προσωπικά όμως πιστεύω ότι την κατάσταση θα την αλλιάξουμε οι νέοι που θα μείνουμε στην Ελλάδα. Είμαστε η γενιά που θα αρχίσει να αλλιάζει την Ελλάδα.

Πόση προσπάθεια πιστεύεις ότι χρειάζεται αυτή η «αναγέννηση» της Ελλάδας;

Δεν είναι εύκολο γιατί πρέπει να αλλιάξει η νοοτροπία του βολέματος και της διαφθοράς. Αλλά εμείς οι νέοι μπορούμε να σκεφτούμε διαφορετικά. Πρώτα απ' όλα πρέπει να αποφύγουμε τη γενική τάση βο-

λέματος, να ζητάμε μια θέση και να επαναπαυόμαστε σ' αυτή. Το αλλήλο που πρέπει να αλλιάξουμε είναι η αναξιοκρατία, γεγονός που διώχνει τους νέους έξω. Όταν κάποιος που αξίζει δεν βρίσκει δουλειά και βρίσκει ο άλλος επειδή έχει έναν γνωστό είναι κάτι που μας αποθαρρύνει.

Έχεις κόμπι;

Ναι, εδώ και επτά χρόνια ασχολούμαι με το μπάσκετ. Συνέχισα να παίζω και εφέτος. Μου αρέσει η δυναμικότητα, η ταχύτητα και η συνεργασία με τους συμπαίκτες. Εκεί που είμαι καλή είναι στις τάπες και στις ασίστ. Μεταξύ ευρωπαϊκού και αμερικανικού μπάσκετ προτιμώ το ευρωπαϊκό, γιατί δεν είναι τόσο θεαματικό, αλλά βασίζεται περισσότερο στο σύστημα.

Αυτό σε έχει επηρεάσει στον χαρακτήρα σου και στον τρόπο που σκέφτεσαι;

Σίγουρα μου ταιριάζει γιατί κι εγώ είμαι συστηματική, αλλά με έχει βοηθήσει και στη συνεργασία μου με τους άλλους. Σε ένα ομαδικό άθλημα πρέπει να βάλεις το «εμείς» πάνω από το «εγώ» για να έχεις αποτέλεσμα. Αυτό έχει περάσει και στον χαρακτήρα μου. Ακόμα και στην περίπτωση που διαφωνούμε, προσπαθούμε να βρούμε έναν κοινό άξονα για να μπορέσουμε να συνεργαστούμε.

Πιστεύεις ότι λείπει αυτό το στοιχείο από την ελληνική πραγματικότητα;

Σε αρκετά μεγάλο βαθμό λείπει. Οι περισσότεροι σκεφτόμαστε το «εγώ», είμαστε ατομιστές. Στην Ελλάδα ο καθένας δρα μόνος του. Προσπαθεί να αναπτυχθεί μόνος του βάζοντας στην άκρη τη συλλογικότητα.

Στο εξωτερικό έχεις ταξιδέψει;

Έχω πάει στην Κωνσταντινούπολη. Μου φάνηκε ότι έχουμε πολλά κοινά στοιχεία, ειδικά στο κέντρο της πόλης, όπου κυρίως κινήθηκα. Οι άνθρωποι ήταν πολύ φιλόξενοι, ήθελαν να μας βοηθήσουν. Τα στερεότυπα που λέγονται για τους Τούρκους προσωπικά δεν τα συνάντησα. Γνώρισα την ευρωπαϊκή πλευρά της Τουρκίας δίπλα στη βυζαντινή της ιστορία.